

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

Szerkesztői szállítás:

Kül.-monostorutca 181. szám.
Kiadó hivatal:
Középutca, Stein J. könyvkereskedése.

Hirdetési ár: 5 hasábos garmond sorát 1-ször 7 kr., 2-ször 6 kr., 3-szor 5 kr. s minden hirdetés után 30 kr. bélyegdíj.
Hirdetéseik felvételnek Bécsben Oppell Alajosnál (Wollzeile 22. sz.) és Haasenstein és Voglernél (Wollzeile 9. sz.).
Nyilattéri cikkek sora után 30 kr. előleg befizetése mellett a szerkesztőséghez czimzendők.
Előfizetés s hirdetés a kiadó-hivatalnál kezeltek.

Megjelen e lap hetenkint háromszor, u. m. kedden, csütörtökön és szombaton délen.
Előfizetési ár:
egész évre 12 frt, félévre 6 frt, évnegyedre 3 frt.

Előfizetési felhívás.

„K. KÖZLÖNY”

július—szept.—decemberi folyamára.

Előfizetési ár:

Félévre	6 forint o. ért.
Évnegyedre	3 „ „ „
Egy hónapra	1 „ „ „

Az előfizetési pénzek kiadó Stein János-hoz (bel-középutca Stein könyvkereskedése) küldendők, hol a pontos szétküldésről gondoskodva van.

Pest, június 24. 1867.

Június 20-ka emlékeztetés lesz politikai jogtörténelmünkben; azon határozott kitarás s mindent nélkülözni képes hazafiság, mely az erdélyi részek értelmiségének abszolút többségét egy compact párttá tartotta össze két évtizeden át, s mely közszellem e legutóbbi napokban is az erdélyi hatóságok képviselőinek minden politikai fontosb elvkérdések körüli tömör egységében, s kívánalmak s követeléseik azonosságában nyilatkozott, megtermé gyümölcsét.

Az alkotmány joga, melyet szemeink láttára, füleink hallattára a királyi Felség bennsőséggel elmondott esküje biztosított, diadalt aratott a Kárpátok gyűrűzetének minden szögletében, s azon hazug alkotmányosság, a mely Erdélyt minden alkotmány-jogból kiforgatta volt, meg van semmisítve azon hatalmas tollvonással, mely még jogtörténelmünkben csak a mostani uralkodóhoz hasonló, emelkedett lelki József császártól telt egykoron ki.

Akkor is az uralkodó nagy elhatározása hatalmas lendületet adott alkotmányunk fejlődésének s 1791-ben az alkotmányos, a leglényegesebb vívmányokat tette hazánkban; most e részben a tér még kedvezőbb, mert azon uralkodó, ki az élettapasztalatokon okult meggyőződésnek szilárd intézkedésekben adott kifejezést, ez uralkodó Felség él s még az élet delén állva elég jövővel bír, hogy maga hozza helyre, a mit rossz kormányai rontottak, s a nemzetnek visszaadja határozottan azon jog-szerű szabadságot, mely egyedül lehet a trónok biztos alapja.

Hangsúlyoztuk egyik előbbi cikkünkben, hogy az uralkodó Felség esküjében csak a megkoronázott királyok által hozott s alapjogaink szerint egyedül érvényes törvények ismertetnek el törvényeknek. A június 20-ról kelt királyi leiratok hű alkalmazásai a királyi eskü jellemének.

A jogalapelvekre nézve Erdély tökéletesen ki van elégítve, a felségi leiratokból valamit kivenni, vagy azokhoz tenni nem lehetne; tökéletes correct okmányok, melyeken az alkotmányos felfogásnak tiszta következtetése vonul el, s gr. Andrássy előtt, ki ez okmányokat ellenjegyezte, hazafias, becsületes emelhet főveget az erdélyi részek népe, míg másfelől a dinastia iránti hűség és ragaszkodás kétségtelenül új és hatályosb lendületet veend közöttünk, mert ráismerünk ezen intézkedésben azon király szavára, ki a haza egységét, integritását s alkotmányos szabadságát Isten előtt biztosította a nemzetnek.

Ha voltak e legutóbbi napokban is apró keserű érzelmeink; ha gyakran megdöbbenünk Erdély késedelmezett reconstitúciója fellett: e két királyi leirat elosztása kételkedésünket s megvigasztalt csüggedésünkben, s ha voltak óráink azoknak itt, kik a nép megbízottjai valának, melyekben arra gondoltunk, hogy csak annyi eredménnyel térve haza talán választóink sárral fognak dobálni képzelt elmulasztásainkért; most június 20-dika elégtételt adott nekünk magatartásainkért, azon szép egyetértésért, melyről ő Felsége királyi leirata is megemlékezik, és hála az égnek, hála a többségi párt higgadságának s alkotmányos szilárdságának, mi e napokban emelt fővel térhetünk vissza választóink közé, családai tűzhelyeinkhez.

Ha van, a ki a magyar alkotmányjog e fontos vívmányát kicsinylené, részemről, ki tíz éve már, hogy az absolutismus damoclesi

kardja alatt bátran küzdöttem, csak mint reményekért, azokért, a miket most, mint tényeket teljesülve láthatok, nyilant merem mondani, hogy az olyan ember nem tudja belátni, hova volt Erdély sodorva s hova emelkedett egyszerre!

Oly jogelv van békés uton visszavívva, a miért azt hihettük, hogy még százazerek vérének kell folynia, s a miért a földkerekségén semmi áldozat nem volna drága rólunk.

Egyek vagyunk azon királysággal, mely-lyel évszázadokon át egyek valánk; egyek vagyunk nem forradalom, nem harc; hanem nemzet és uralkodó által újból megmagyarázott törvény szerint. — És ki van víva az igazság, hogy csak az törvény, a mit a törvények által megszabott módokozatok közt alkot meg a király és a nemzet, egyéb minden csak politikai csalódás.

Megnyertük az igazságot, s ne féltjük többé szabadságunk jövőjét, mert örök ige az, hogy justitia est regnum fundamentum.

A midőn egy ország az alapelveket megnyerte, mindent megnyert, biztosan feljebb ki ebből új virulatu szabadsága, melyről, mint a gumos növények megújulásairól, a rothadt részek rendre-rendre önként lepatogzanak.

Emeljük fel büszkén a tricolor zászlót, melyen a magyar királyság czimere, a mi közös czimertünk, ragyog; s melyre örök betűkkel fel van írva az ige: „alkotmányos szabadság.” Ez ige vonzerővel hatand Európára népeire, kik évezredes szabadságunk feltámadását örvendetes részvétellel üdvözlők, s vonzerővel bírand hazánk mindazon tényezőire is, kik a nagy reformok bordonját másképp fogva fel, aggodalmaskodásaikat véráldozatokkal is fizették egykoron. Ne tagadjuk meg soha, hogy azon vervesztés is hazánk vervesztése volt, mint a mi vérünk vesztése, de a zászlónkra írott alkotmányos szabadság testvéries élvezete pótolja ki mindnyájunk vesztését. E szabadság kivétel nélkül illeti a haza minden polgárát, mert a két évtized előtt kimondott jogegyenlőséget ugyanazon eskü biztosítja, mely az erről szóló törvényeket biztosítja.

Hazánkban nincs többé szolga nép, nincs többé szolgaság, mindnyájan szabadok vagyunk, urai sorsunknak, akarat és tettenünk a szabadság alkotmányos terén visszanyerte szabad versenyét, hol magunkért, családunkért s nemzetünkért megtehetjük mind azt, a mit a világ szabad államaiban megtenni lehet, a törvény semmi becsületes erőt nem fojt vissza, semmi jogos követelmény sikeríthetőségét el nem zárja.

Erdély egy Magyarországgal, s Magyarország szabad és alkotmányos ország. Nyugodtan nézhetünk szebb jövőnk elé.

Dózsa Dániel.

A bírói qualificatio.

A köztörvényhatóságok alkotmányos hatáskörének visszaállítása tárgyában a felelős magyar kir. miniszterium által kibocsátott s mult számunkban közölt rendelet 14-dik pontjában az van körülírva, hogy:

„a főtisztek azok közül, kik becsületes jellem, oklevelekkel igazolt jogtudományi képzettség és gyakorlati jártasság, továbbá a bírói hivatalnak valóban lett folytatása által a bíróságra minősítve vannak, minden állomásra három-három alkalmas egyént jelölnek.”

Azon értelmezésből indulva ki, miszerint az elősorolt tulajdonok collective (?) veendő, s csak a ki mindazoknak megfelelni képes, lenne minősítve a candidálatásra, ezen körülírás ellenében azonnal több érélyes felszólalást tartalmazó cikk küldetett be hozzánk, melyekben a hazafias aggodalom s indignáció nyer kifejezést, hogy ha ekkép szabhatók körül a bírói qualificatio, akkor, ugy-szólvá, kényszerítve lennénk a provisorium-beli bíróságokat megválasztani in corpore, a mi képtelenség.

E fölvetés, ugy látszik, rendkívül igaztalan hatott némely hazafias körökre, s mi a kedélyek megnyugtatója és a correct felfogás propagálása érdekében kötelességünknek ismerjük sietőleg tudatni, hogy az ily

merev értelmezés egyáltalában nincs helyén, mert így nemhogy háromszoros, de egy contingenssel lenne összeállítható, sőt ha mindazon tulajdonok együttesen lennének veendő: maguk a provisorius bírák se lennének candidálatók; hanem a qualificatio említett nevei külön-külön önmagukban önálló gyanánt veendő, a „jellem”-ről szóló — természetesen — mindenüvé odaértendő levén, mely telemben aztán az aggodalmaknak se lehet helye.

És ez nemcsak saját nézetünk, nemcsak egy értelmezés saját izlésünk szerint; hanem oly értelmezés, melynek helyessége iránt a legilletékesebb helyről megnyugtatót szerezni kötelességünknek ismertük. Ez értelemben — mint halljuk — utasítás is fog kibocsátatni a főispánok — főtisztekhez, s nyugodtak lehetünk, hogy ama merev értelmezést, mely collective venné a qualificatiót, éppen sehol se nyert, s nem nyerend támaszt. Minélfogva, reméljük, illető elvárataink is meg lesznek nyugodva, s elnézést nyerünk, hogy felszólalásait egyszerűen mellőzzük.

H. S.

Klapka nyilatkozata.

Az „Independance Belge” június 23-iki számában ez olvasható:

„Most vittük Klapka tábornok úr következő levelét, melyet sietünk azonnal közzétenni:

Szerkesztő úr!

Örömmel üdvözlöm hazám alkotmányának visszaállítását. Megelégedéssel láttam a koronázás ünnepeles cselekményét, s megtapsoltam főként azon igazságos és kibékítő intézkedéseket, melyek követték.

Reményem, hogy kínos küzdelmeink és hosszú szenvedéseink után jobb korszak kezdetén áll Magyarország, s azt tartom, minden jó hazafinak kötelessége a politikai és anyagi újjáalakulás nagy munkáját teljes igyekezetével segíteni és jóakarattal támogatni.

19 évi távollét után természetes, hogy élénk vágyat érek, hazámat viszont láthatni. Igyekezni is fogok, hogy mihelyt magántügyeim engedik, haza mehessenek, és reményem, hogy szíves fogadtásra találók.

Legyen szíves, szerkesztő úr, közölni becses lapja közelebbi számában e sorokat, s fogadja Ön mely tisztelettem nyilvánítását.

Brüsszel, jun. 22-kén, 1867.

Klapka György.

Magyar királyok megkoronáztatása.

Szent István koronájával a következő királyok koronáztattak meg:

Az Árpádok közül:

I. (Szent) István Esztergomban, 1000 évben agustus 25.

Péter, Székes-Fehérvárt, 1031 és 1038 közt. Aba Sámuel 1041-ben ugyanott.

I. András ugyanott 1047-ben.

Salamon ugyanott 1058-ban (hét éves korában); — másodsor 12 éves korában — közben I. Béla 1061-ben ugyanott.

I. Géza ugyanott 1075-ben.

I. Szent László ugyanott 1077-ben.

Kálmán ugyanott 1095-ben.

II. István ugyanott 1114-ben.

II. Vak Béka ugyanott 1131. apr. 28.

II. Géza ugyanott 1141. febr. 16.

III. István ugyanott 1161-ben.

III. László ugyanott 1161-ben.

IV. István ugyanott 1162-ben.

III. Béla ugyanott 1174-ben.

Imre ugyanott 1185 és 1196-ban.

III. László ugyanott 1204-ben.

II. András ugyanott 1205-ben.

IV. Béla ugyanott 1208 és 1236-ban.

V. István ugyanott 1245 és 1270-ben.

IV. Kún László ugyanott 1272-ben.

III. András ugyanott 1290-ben.

A vegen házakból ugyanott:

Venczel 1301-ben.

Bajor Otto 1305-ben.

I. Róbert Károly 1310-ben.

I. Nagy Lajos 1342-ben.

Mária 1382-ben.

II. Kis Károly 1383-ben.

Zsigmond 1387-ben.

Osztrák Albert és Erzsébet 1408-ban.

V. László 1440-ben.

Hunyadi Mátyás 1464-ben.

II. Ulászló 1490-ben.

II. Lajos 1508-ban.

Zápolya János 1526-ban.

Az osztrák házból:

I. Ferdinánd 1527-ben, Székes-Fehérvárott.

Miksa 1563-ban Pozsonyban.

Rudolf 1572-ben ugyanott.

II. Mátyás 1608-ban ugyanott.

II. Ferdinánd 1618-ban ugyanott.

III. Ferdinánd 1626-ban ugyanott.

IV. Ferdinánd 1647-ben ugyanott.

I. Lipót 1655-ben ugyanott.

I. József 1687-ben ugyanott.

III. Károly 1712-ben ugyanott.

Mária Terézia 1741-ben ugyanott.

II. Lipót 1791-ben ugyanott.

Ferencz 1792-ben Budán.

V. Ferdinánd 1830-ban Pozsonyban.

I. Ferencz József 1867. június 8-kán Buda-Pesten.

(I. Ulászló és II. József azért nem fordulnak elő e listában, mert az nem sz. István koronájával, ez pedig éppen nem koronázott meg.)

S így már az 51-dik király fejére tettét a magyar korona 867 év leforgása alatt. („1848.”)

Országgyűlési tudósítás.

A képviselőház ülése jun. 25. déli 12 órakor.

Elnök; Szentiványi Károly. Jegyző: Horváth Lajos. A miniszteri padon: Lónyay Menyhért pénzügyminiszter.

A mult ülés jegyzőkönyve hitelesítették.

Elnök jelenti, hogy Szabó Imre (pápai), Szász Károly, Rannicher Jakab, Joannovics György és Milutinovics Szvetozár, ő Felsége által kormány hivatalra nevezetve ki, képviselői állásukról lemondanak.

Lónyay Menyhért pénzügyminiszter az alább következő határozati javaslatot teszi le a ház asztalára, kérvén annak mielőbbi kinyomtatását és tárgyalását:

Határozati javaslat.

Az országgyűlés elnapolván magát, óhajtan-dónak tartja, hogy mindazon kérdések, melyek a közérdektől viszonyokról s ezek elintézése módjáról szóló törvények értelmében kölcsönös egyezmény útján állapítandók meg, ezen szűnő alatt előkészíttessenek; egyszersmind pedig mielőbb megté-tesse mindazon intézkedések, melyek a végre szüksegesek, hogy a jövő évre szóló államköltegsé-veztést a miniszterium még ezen év folytán előter-jesztthesse és az országgyűlés tárgyalhassa.

E célból az országgyűlés egy 15 tagból álló országos küldöttséget küld ki, melyhez a képviselőház 10, a főrendek 5 tagot választanak saját kebelükből, azon célból, hogy az ő Felsége többi királyságai és országai törvényhozása által választandó, hasonló számú küldöttséggel, feltéve, hogy ezen törvényhozás részéről a paritás és az arra alapított delegatiók elvileg elismertetnek; mihelyt erről az országos küldöttség a felelős miniszterium által értesítetik, a közérdektől viszonyokról és azok elintézése módjáról szóló törvény 18, 19, 20 és 67. §§ ban kijelölt tárgyak feletti értekezésbe bocsátkozzék, és ezen értekezés bevégezte után jelen-tését haladéknélkül terjeszse az országgyűlés elé.

A ház Ghyezy Kálmán képviselő indítvá-nyára elhatározza, hogy e határozati javaslat a holnaputáni ülés napirendjére tétessék. Ugyanez ülésben fognak benyújtatni a szavazatok a meg-üritült két jegyzői tisztt betöltésére.

A kormányhoz intézendő interpellatio tárgya-ban szót kér Román Sándor képviselő. — Föl-szó-lalása perczében a kormány részéről senki sem le-vén jelen, el akarja halasztani interpellatioját a holnapi ülésre. E közben báró Eötvös József, Gorove István, Horváth Boldizsár, gróf Mikó Imre és báró Wenckheim Béla miniszter urak el-foglalják székeiket; mire szóló következőkép in-dokolja interpellatioját:

T. ház! Midőn folyó évi február havában a t. miniszterium bizonyos ügyekben, a melyeket a t. ház már ismer. (Fölkiáltások: Minő ügyekben? Tessék világosan beszélni!) Nincsen erős hangom, t. képviselőház. — Midőn mondom, a t. miniszte-rium bizonyos tárgyakban fölhatalmazást kért, én azon hiedelemben voltam és ugy hiszem, a t. kép-viselőház is azon hitben volt, hogy a magas kor-mány ott, hol szabad kezét kapott, a béke szelle-mében bölcseséggel és különös tapintattal fog el-járni; különösen pedig, hogy ezt tenni fogja Er-délyországra nézve.

En megvallom, hogy mindjárt eleinte sejtetem, hogy ezen hiedelem- és felfévesben tán csalódnai fogunk. Mert mellőzve azon egynehány kinevezést, mely ott történt, egyenesen átmegegyek a kir. biztos kinevezésére. Mondják ugyan, hogy igen jeles államférfi, és én abban soha sem kételkedtem és nem is kételkedem; de már azon fontos körülmény, hogy az ország legszámosabb népességének nyelvéből egy szót sem tud, igen különösnek tűnik fel előttem; azt hittem azonban, hogy melléje oly egyént fognak kijelölni, ki ezen hiányt pótolandja és ellensúlyozhatni fogja azon unilateralis influenciát, a melyeket elkerülhetetlenül föltételezni kellett.

Mindez azonban nem történt; a kir. biztos úr ki volt küldve, hogy tanulmányozza Erdélyország hiányait, szükségleteit, és úgy hiszem, különösen az unio tárgyiabani közvéleményt kipuhatólja, miután tudva van, hogy az unio még nem bevégzett tény. (Ellenmondás.) 1848-ban, midőn az erőszakolt unio kimondatott (zaj, ellenmondás) — igenis ez volt jelszólul kitűzve: unio vagy halál. (Felkiáltások, de nem a kormány részéről.) És tudva van az is a világ előtt, hogy a románok az utóbbit választották, és hogy ezen erőszakolt unio-törvény negyven ezer román vérével van beszenyvezve; ugyanazért igen kíváncsot lett volna, hogy mind a magas kormány, mind a kir. biztos úr, azon magas példának nyomdokain, melyet a trónról adtak, haladtak és az engesztelődés és béke szellemében működtek volna. Azonban mindamellett, hogy a kir. biztos úr meggyőződhetett körutjában — igen nagy kiterjedési körutjában — éppen oly helyeken, a hol legkevésbé várta, s a hol talán mással kecsgettette magát, épp oly székhelyen, a melyet ugyan megnevezni nem akarok, mert azonkívül is a t. kormány és a t. ház előtt ismeretes, nem kevésbé történt a közérzület nyilvánítása, mint történt a többi helyeken; mindazonáltal és annak dacára a királyi biztos úr, midőn a koronázási ünnepélyre feljött, úgy találta előadásában feltüntetni a dolgok állását, hogy ott egyedül csak egy személy áll a kormány politikájának útjában, és ez Sterea Siulutin Sándor érsek.

Minnek következtében azon szomorú hír terjedt el, mi már régen pengettetett a magyar lapokban, hogy mindamellett, hogy a kormány azt hiszi, hogy az említett érsek erőteljesen működik a kormánypolitika ellenében, igen gyöngének van lefestve mégis egyházi minőségében, és az czéloztatik — a mint mondtam — hallomás szerint (Fülkiáltások: Hallomás szerint!) és a lapokból is tudom, hogy egyházi méltóságától megfosztassák*) és helyébe egy coadjutor nevezessék ki. Ezen tekintetben vagyok bátor interpellatit intézni a t. miniszteriumhoz, és azt hiszem, éppen a kormány érdekében teszem ezt.

Az interpellatio a miniszteriumnak adatik ki.

Radich Ákos képviselő: T. ház! Ha a magyar korona tengerpartjának eddig elhanyagolt érdekeit felkarolni, ha önálló nemzetgazdasági és kereskedelmi fejlődésünknek egyedül ott található tényezőit kellőleg értékesíthetni, és ha egy okszerűtlen vasut-rendszer miatt Magyarország és társországainak lehetetlenné vált kiviteli forgalmát békőiből kiszabadítani akarjuk, akkor mindenekelőtt a magyar tengerpartnak, s illetőleg Fiuménak vasuti összeköttetéséről kell gondoskodnunk. (Helyeslés.) Nem kétfelm, miszerint nem csak a t. ház-nak, de a kormánynak is minden igyekezete, minden törekvése oda lesz irányozva, hogy végre Fiume is oly állást foglalhasson el a magyar korona tengerpartján, a melyet jelenleg Triest az osztrák örökös tartományok tengerpartján elfoglal. (Helyeslés.)

Mindenki tudja e házban, hogy csakis a pest- és alföld-fiumei vasutnak időszerűség nélkül kiépítése ügyében hozandó országgyűlési határozattól függ, hogy e czélunkat minél előbb és teljesen elérhessük.

Van szerencsém e tárgyban határozati javaslatot tenni a ház asztalára, azon kérelemmel, méltóztassék tárgyalására e hét valamelyik napját kitűzni. (Helyeslés.)

Dimitrievics jegyző olvassa a határozati javaslatot, mely szól: a pest- és alföld-fiumei vasut időszerűség nélküli kiépítésére tárgyában.

Gorove István földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszter: T. ház! A kormány örömmel nyilatkoztathatja ki, hogy mindazt, mi a fiumei vasutvonal fontosságára nézve a beadott indítványból kitűnik, éppen úgy belátja, mint a t. indítványozó úr.

A vasutakra nézve szándéka levén a kormánynak holnap vagy holnapután egy határozati javaslatot tenni le a ház asztalára, azt hiszem, hogy a kormánynak a vasutakra vonatkozó határozati javaslatával együttesen lehetne e specialis tárgyat is a majdan kitűzendő napirend folytán azon formák közt tárgyalni, melyeket a ház leghevesebbeknek fog tartani. (Helyeslés.)

A ház a miniszter úr nyilatkozata értelmében határozván, elnök kijelenti, hogy Radich képviselő indítványa együtt a kilátásba helyezett miniszteri javaslattal tárgyalassék.

Ezután kihirdették a kérvényi és a codifi-

cationalis bizottságok választására a mult ülésben történt szavazás eredménye.

A kérvénybizottságra beadott 271 szavazat közül, melyek közt 4 üres volt, Ihsz Rezső nyert 251, Detrich Zsigmond 250, Németh Károly 250, Czorda Bódog 249, Thury Sámuel 249, Zsarnay Imre 249, Sulyok Mór 248, Boheczel Sándor 244, Csörge László 240, Gáll János 236, Wlad Alajos 215; Bernáth Zsigmond 207, Ács Károly 200, Tisza László 197, Szontagh Pál (nógrádi) 194 szavazatot.

A codificationalis bizottságra beadott 271 szavazat közül, melyek közt 8 üres volt, Gozdu Manó nyert 254, Ráth Károly 250, Dózsa Elek 249, Horváth Lajos 248, Horváth Károly 246, Bömes Frigyes 245, Dapsy Vilmos 244, Királyi Pál 244, Füllep Lipót 242, Vadnay Lajos 242, Kerkápoli Károly 241, Manojlovics Milan 208, Bónis Sámuel 202, Várady Gábor 195, Tisza Kálmán 158 szavazatot.

Napirenden van továbbá a kérvény-bizottság jelentése.

A bizottság jelentése, melynek Bánó József képviselő csak mintegy felét mutatja be a mai ülésben, 127 kérvényre terjed. A kérvények a bizottság véleménye folytán többnyire vita nélkül az illető miniszteriumhoz tételnek át. A ház vagy 60 kérvényt intéz el a mai ülésben. Midőn a Miske képviselő, mint a kérvény-bizottság másik előadója, a jelentést folytatni akarja, hangos „holnap“ kiáltások hallatszanak. A ház, miután sok képviselő már távozott, elhatározza, hogy a hátralevő kérvények a holnapi ülésben intéztessék el.

A képviselőház jun. 26-ki ülésében a beérkezett magánkérvények bejelentése után Sömsich Pál a nemzetiségi bizottság jelentését terjeszté elő.

Ezután Deák Ferencz interpellálja a miniszteriumot, hogy van-e szándéka a) az erdélyi unio végleges szervezése, b) a zsidó emancipatio és honosítás tárgyában törvényjavaslatot terjeszteni elő.

Eötvös a kormány nevében kijelenti, hogy mind az erdélyi, mind a nemzetiségi, mind a zsidó ügyben a miniszterium még a legközelebbi ülésnek elejére (elnápolás után) törvényjavaslatokat terjeszt elő. (Helyeslés.)

Csanády Sándor az 1847/8. XXI. t. czikk alapján interpellálja a miniszteriumot, vajlon a t. cz. rendelete, miszerint minden középületen a nemzeti színű zászló használandó, fog-e foganatosítani, s különösen a budai váron az osztrák császári feketesárga zászlót felváltandja e Magyarország nemzeti lobogójá?

Deák Ferencz felszólal. Nem tudja kívánja-e a miniszterium, hogy vele ez interpellatio közöltesék s fog-e arra felelni. Köteles felelni, ha a ház az interpellatio érdemét osztja. Szónok nem teheti azt. A császári ház családi czimere s a feketesárga zászló ellen nem lehet kifogás, az nem zárható ki ott, hol a fejedelem tartózkodik. Nagy-Lajos korában is a lilium s Mátyáséban a holló a nemzeti czimer mellett mindig ott volt. Legkisebb jogsértést se lát abban, ha a házi gazda a maga családi czimerét is kiteszi háza felé, az pedig kétségtelen, hogy a budai palotában a király a házi gazda. (Élénk helyeslés.)

Madarász azt jegyzi meg, hogy interpellatoria nem a ház valamely tagjának, hanem magának a miniszteriumnak kell felelni.

Tisza Kálmán a hűbéri viszonyok megszüntetése tárgyában újból interpellálja a miniszteriumot.

Horváth Boldizsár igazságügyminiszter helyesléssel fogadott beszédben felel, hogy ez ügy csak a roppant tárgyhalmaz miatt késett; de a hűbéri viszonyok maradványainak egy részére nézve a kormány miudenesetre még ez ülésszak alatt törvényjavaslatot terjeszt elő.

Zichy A. a koronázási törvényekről tesz jelentést, melyek csakély irányu módosítással elfogadtatnak.

Ugyancsak június 26-kán este a főrendi ház is ülést tartván, Dimitrievich Milos, a képviselőház jegyzője, áthozta a képviselőházban az nap elfogadott törvényjavaslatokat, melyek felolvastatván, tárgyalásuk másnapra tűzött ki.

Hivatalos közlemények.

(A „Budapesti Közlöny“ után.)

Vallás- és közoktatási magyar miniszterem előterjesztése folytán Joannovics György országgyűlési képviselőt államtitkárrá, Szentiványi Adolf országgyűlési képviselőt miniszteri tanácsossá; továbbá Szabó Imre, Szász Károly és Milutinovics Szvetozár országgyűlési képviselőket osztálytanácsosokká az említett miniszteriumhoz ezenel kinevezem.

Ferencz József, s. k.

B. Eötvös József, s. k.
vallás- és közoktatási miniszter.

Vallás- és közoktatási magyar miniszterem előterjesztése folytán Rannicher Jakabot osztálytanácsossá és Jekelfalussy Lajost titkárrá a mondott miniszteriumhoz ezenel kinevezem.

Kelt Budán, 1867-dik évi jun. hó 12-kén.

Ferencz József, s. k.

B. Eötvös József, s. k.
vallás- és közoktatási miniszter.

A földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi magyar királyi miniszter az országos postagazdasági hivatalhoz Beránék Pál postahivatali ellenőrt gondnokká, és Zubriczky György másodosztályú postatisztet ellenőrre nevezte ki.

A bukovinai kormánynak f. évi május 30-án 6973. szám a. kelt, az erdélyi kormányshoz érkezett tudósítása szerint, a keleti marhavész Bukovinának Moldva felőli Synocza veszteglő-intézetében egy ott veszteglő csordában kiűtött.

Pesten, 1867. június 24-kén.

Levelezés.

V. Gálfalva, június 18. 1867. — A „Magyar Polgár“-t tán egy vidék sem halmozza el annyira levelekkel, mint Küküllőmegye. Ha e lap olvasójának elég türelmök volt ennek belviszályt jelző, több helyt inkább érthetlen, mint complicált, de mindig hosszadalmas tudósításokat végig figyelemmel kísérni, okvetlen azon gondolatra, azon hitre kellett jönnök, miképp itt éles és kemény pártküzdelmek vannak, hogy itt létezik egy megrögzött eszméjű b7-es, a democrat elveket „fennen“ tagadó aristocratus, hogy ne mondjuk: oligarchicus maradó párt is.

Nincs biz itt t. olvasó! csak egy, mely magát úgy a mint van, alkotni czélszerűnek látta, cégtül választván a „democrat“ nevet, s midőn e nem tapintatlanul keresett vért alatt a testvériség, szabadság és jogegyenlőség lobogóját tűzi ki programjánál, egyszersmind elég határozottan mondja ki, hogy csak azt ismeri tagjának, ki a párt tanácskozásában a többség elve és meggyőződésének el- lenére is véleményének föltétlenül hódol.

Szép szabadság, szép testvériség, szép jogegyenlőség, mely egyéni meggyőződést száműz, ellenvéleményt nem tűr, mely a kisebbség szabadságát a többség nem ritkán tévvezetésének áldozatul dobja.

Mire vezet az, ha egy párt, mint párt, s nem megye többsége juttathatja érvényre törekvéseit egy a közigazgatás, mint igazságszolgáltatás minden ágazataiban? Melyik democrat alapon nyugvó kormányzatnál van ez divatban? De tény az, hogy a 48-diki francia köztársaság alkotmánya által a polgároknak biztosított jogairól szóló 8-ik pont azt tartalmazza, miképp a társulatoknak csak oly joggal kell birni, mely a mások joga s szabadsága határáig terjed.

Ha a néhai aristocratus intézményeknek bűnéül tudatik be, hogy kásztok szerint gyakorolta befolyását; vajlon democrat tendencia és elve az, hogy a közigazgatás, törvénykezés pártárnyalatontként ingadozzék, miként ez, vagy ama párt hatalmával, érdekeivel tulsulyra emelkedék?

Ezek-e azon boldogító elvek, melyekkel az ugynevezett „democrata párt“ a megyében lakó más nemzetiségeket s a magyarok köztli is többeket elizeumába vezetni remél, akar?

Minden megyében kell, hogy a többség tartsa kezében a hatalmat, melyik párt kebeléből kerülend ki e többség, ma még Küküllőmegyében is idő kérdése; de a minoritásnak is megvannak jogai, s a meggyőződést ignorálnunk még egyeseknek sem szabad.

Nem akarunk senkit azzal vádolni, mikint az elől érintetthez hasonló programot csak az alkothat, ki saját önző czélja elérésére tömeget akar gyűjteni; de elég sajnos mindenesetre e megye összes értelmiségére nézve, hogy találkoznak olyanok, kik egyéni érdekekért lemondani készek reputációjukról, magán érdekeknek alárendelik hirtetett népjogi elvöket; sajnos főleg az, hogy feleldik, miszerint mindnyájunknak csak egy programunk lehet, kell, hogy legyen megyénkben, és azonkívül: a végtelenül megrongált hon 48-ki alkotmányát, melyet az enyészet szele érinté, megmenteni, segédkezet nyújtani a kibontakozásra, egyetérteni a megszilárdításban.

Minden hü fia azért e megyének, ha tán oly vágyak, érdekek keletkeztek volna is lelkében, melyek a közegyetértés útjában akadályul szolgálhatnak, tagadja meg azokat s önmagát, tagadjon meg mindent áldozatkészséggel, mi által a már fejlődésnek indult alkotmány útjába akadály gördülhetne; mert valamint honunk minden polgárának, úgy e megye minden tagjának jelen idő szerint csak egy lehet, egy kell hogy legyen politikai hitvallása: az 1848-i törvényekben szentesített jogalap.

E van fölvéve az ugynevezett abosfalvi democrata párt lobogójának is előlapján, de nem elég fényesen, hogy a hátulsó lapot felvilágosítani bírja.

Szellőztessünk még némieket a „küküllőmegyei u. n. democraták nyilatkozatából!“ Nem támadási viszketegből — még nem is czafolatul — hisz türelmünknek kielégítő jeleit adtuk eddig is; de köteleességszerűleg a közügyek iránt annyi érdekeltséggel viseltető olvasó-közönség érdekében, hogy az, az itteni situációról magát voltaképpen tájékoztassa.

A magát a fényes democrat sallangokkal felékesített s vértjével biztosítani hitt „abosfalvi comite“ oly árt szabott belépti jegyére, melylyel senki, ki önmeggyőződését áruba nem bocsátandó, el nem fogadhat.

Irva van, hogy leginkább szeretik nyelvükön pengetni a 48-at, a népjogokat legkevésbé fogják

fel helyes értelmét e szónak: „democratia“ úgy mikint azt a 48-ki törvények körülírták és életbe léptetni törekednek. És ne gondolják aláíró urak is, hogy a democratia az éretlenek ochlocratiaja. A világért sem és pedig sem törvényben, sem az életben. Avagy tán nem tudják, hogy magyar népünkben sok a józan felfogás, mérséklet és rendszertet? S valóban a tös gyökeres magyar nép visszariad a tulzásoktól, de hogy az előjogokhoz nem ragaszkodik, annak 1848-ban eléggé fényes bizonyosságát adta. Szóval: a rosszul értelmezett „democratia“ szó nem elég széles takaró, hogy a czéze alatt kilátásba helyezett ünrekeket és a hatalom kézrekerítésének intentióit eltakarhassa, nem elég infallibilis arra, hogy föltétlenül meghajoljunk a parancsolatoknak, mielőtt bonczkés alá vennők azokat, nem elég vért, hogy kénye kedve szerint gázolhasson az útjába esők becsületében. Az érintett nyilatkozatban jónak vélte a 18 aláíró többször hangsúlyozni a „provisorist“, nem vevén észre, hogy önmagoknak is egyharmada ellen demonstráltak ezzel, hangsúlyozták azon gyalró reményben, hogy egy omni exceptione major férfi reputációján sebet ejtsenek.

Ki meri megtagadni jelenleg főispánunktól politikai térre lett első föllépése óta folytonosan alkotmányos érzületét, a szabadabb intézmények felé már kezdetben tett nyilvános lépéseit, avagy azt, hogy az amerikai egyesült északi szabad státusok magasabb politikai légkör megismerését sok részben nekik köszönhetjük-e? Hálátlanok lennénk a korszellemhez, önmagunkhoz, ha jelesbjeink érdemeit, áldozatait föl nem ismernők is eléggé méltányolni nem tudnók. Hol a háláérzet és pietas kihal: ott nincs többé nemes küzdelem.

Avagy elég rossz akarat nélkül lehet-e jelen hivatali állását is egyének tekintenünk, mint egy újabb áldozathozatal nyilvános jelenék? s nem kellett-e ily közegek, kik ama fatális provisorius-ságból — közreműködésük által a kibontakozás, vagy ha úgy tetszenék — kibékülés nagy czélját megközelíthetövé tegyék.

Tovább megy a „democrata párt“ és az itteni belviszályt az egész felelősség terhét Földváry Ferencz vállaira tolja. Okosan! Mert ő, mikint az u. n. „democrata párt“ írta: pártjának nemesak „feje, lelke,“ de „teste“ is! (sic bravó!) így el is bírta. De e sublimis dictio mégis meglepett mélységével!

A lapis offensionist, a kérdéses átalános értekezletet nem hivta össze F. F., mert belátta, miképp bár kit, bár mennyit hív össze, az a jelen viszonyok közt — stricto sensu — csak nem képviselheti a megyét. Hogy pedig a közóhajt ő nmlga, a kir. biztos előtt tíz vagy száz nyilvánította, valamint szabad, úgy rossz néven nem vehetni, akár menjének azok, akár küldessenek. Össze kell vala hívni hát az egyetértés megkísértéséért! — mondják tán az aláírók — stikertelen a kísértés, míg az egykor magát országosan lehetetlenné tett egyéniség vezérként szerepel a democrata nevet felvett párttörödek között. Visszaütastitjuk tehát a felelősségi vádat alkotmányunk közbeesben álló veteránjáról nyugodtan s azon nyílt meggyőződéssel, hogy veteránunknak bizonyosan több része volt a régi aristocratus rendszernek a kor kívánalmait s szabad eszmékhez i idomításában s népjogi elvekre való átvezetésében, mint az u. n. „democrata párt“-nak van a kivívottnak megőrzésében!

Ne habozzunk tovább, legyünk nyíltak! Az annyit pengetett egyetértés létre-nemjöhethetése oka épp abban rejlik, mert maga e vizsály éllettö elemé az u. n. „democrata párt“ néhány tagjai vágyának, érdekeinek, reményeinek. Máskülöben lehetetlen, hogy egyetlen egynek érdeke, áldozatul ne hozathatnék oly sokak óhajításainak.

Azonban az idő eljár dolgában, s közelg, reméljük, a perez, midőn beléphetünk mindnyáján azon sorompók közé, bahogy ama pártfegyelem nem fajulna el annyira, hogy az egész megyét kiszorítsa tanácskozási termeiből. És ekkor megnyílik az út minden áldott hivatalra, hol minden képes és képtelen bejuthat a János pap országába.

Kell-e még sok commentár az ugynevezett „democrata nyilatkozat“-hoz t. olvasó? Szükséges e tovább fejtegetni az e megyebeli oly igazolatlan módon emelkedett pártszakadési indokokat? Kell-e védeni F. F.-et? kit maga ama párttörödek főispánjának óhajtana, mikint közelebből a két kiküldött biztosai által nyilatkozték.

De midőn aláíró urnak lehető „feleltünk“ vagy „czafolatunkat“ látatlan fejébe rágalomnak bélyegezni nem áttallak, a biggadt olvasó elébe nemcsak szánandó logikájukról adának elég világos bizonyítványt, de oly térre is léptek, melyen mi nem kísérhetjük, s melytől, hinni szeretjük, nem egy tagja az u. n. „democrata párt“-nak is örizekenni óhaj és szégyenel. S miután miket irtunk, nem fictio, magok sem fognak ilyenmli salvus conductust igénybe venni többé.

Még egyet! Engedje meg az u. n. „democrata párt“, ha teheti, hogy ha nem vezethetett is gr. Béli megyei közgyűlés hiányában ennek kebeléből választott és megbízott megyei küldöttséget, vezette az által a jogánál fogva meghívott küküllőmegyei birtokosság küldöttségét a nmlgu kir. biztos úr elébe.

Végre legyen szabad fölkérnünk az „abosfalvi directorium“ — akarjuk mondani: az u. n.

*) Részünkről se nem hallottuk eddig, se nem terjesztettük e hírt.

„democrata párt” conventját — ne éljen vissza a nemzeti eszmével és használja módjával a bu-reaucratiát! Ezek véd- és daczszövege nélkül is be lehet venni azokat az officium non fallit feléneket, melyek fölött a szabadsajtó fog örökölni.

Erdős hittünk mindemellett, hogy daczára az irtaknak, daczára a történeteknek, az egyetértés e megyében helyreálland; mert, habár keleti sebes vér pezseg is bennünk, s így könnyű az össze-kocczolás; de a haza és nemzet érdeke a köz-ügy és a megye java egyetértésre intenek áldozat-tal! És már most: „Videant consules!”

Többen.

Gyula-Fehérvár, június 9. (Videki viszhang a koronázási ünnepélyhez.) A magyar történelmi év-lők talán soha sem szólottak oly nevezetes piros pünköszt napjáról, minőnek mennyei és földi örö-meiben a magyar szent korona tartományainak hű polgárai ezen pünkösztü derült napokban részest-lnek. Ha képzelünk Magyarországot fővárosának tündéres ölébe helyezük át magunkat, úgy vél-jük, a szentlélek azon nyelvajándékára lenne szük-ségünk, melyben a Jézus apostolai valaha részest-ltek, hogy méltóan rajzolhatók Magyarországnak emlékezet óta ily fényben nem ünnepelt magasztos történelmi napját, melyben felséges királyunk szent latván koronájával ékesítve lön.

De maradjunk körünkben, s lássuk a tegnap, június 8-dikán, mint a koronázás tulajdonképpeni napján nálunk is megtartott hálauünnepély egyszerű és tárgyilagos rajzát.

A nemzeti lobogókkal szokatlannul feldisztított város, polgáraitának munkamentesebb része (mert megjegyzendő, hogy nálunk a sábes ünnepöl zsidóktól eltekintve, roppant mives nap vala) először is egyik g.-n.-egy. templomba vonult a nemzeti és czéh-zászlók szárnyai alatt, hol nts Tordoseanu végzé a maga szertartásai szerint való hálaadást. Innen a várbeli székesegyházba vonult az ünnepélyeskedő menet. A püspöki templom tornyá-ról lengő zászló azonban sokkal nevezetesebb ün-nepet akart hirdetni, mint a minőt a szent domb falai közt oly könnyen megfert szerény számú pol-gárság és keresztény-sereg valójában kifejezett. Azon nyomott hang, vagy inkább hangtalanság, mely a kedélyeket észrevehetőleg nyomasztá, szin-tén nem adhatá méltó viszhangját azon szép lelke-sedésű és hazafias érzelmekben áradó beszédnek, melyet Dr. Eltes K. a hallgatósághoz tartott, miután ngos Ráduly János nagyprepost úr a „Te Deum”-mal összekötött háláadózatot a királyok királyának bemutatá. Mire alatt a várbeli polgári dalárda szép sikerrel énekelt egy magyar misét Elter-től; a sikeres előadás és szokatlannul jóleső magyar hang nem kevésbé tette meg hatását, mint Eltesnek fennemlített szónoklata, melyben a ko-ro-názás jelentőségét, mely a királyi hatalom törvé-nyes gyakorlatának Magyarországon feltétlen kel-leke, meg a koronázás értelménél fogva szertartásait fejtegette szokott népszerűséggel és átható hangon. Hogy egyébiránt a nap nyomott hangja némileg értelmezve legyen: meg kell említenünk, hogy a helybeli katonaság ünnepeket jelentő zászlója a vár-fokon későn vonatott föl, s míg a tisztség a templomban nem nagy áthatottsággal jelentkezett, addig a legénység köznapiasan jött-ment, a fegy-en-eket pedig, kiknek számára a dolgot máskor ke-resve kell keresni, utczasepréssel s egyéb effélével foglalkoztatták; roppant ágyukészletükkel egy üdv-lövést sem tettek, s a kedélyeket nemcsak Mathild herczegnő, hanem még Miksa császár haláláról is keringésbe hozott hírek hangolák lejebb.

Ezután az ünnepélyeskedő menet a városi ev.ref. templom felé haladt, nem annyira a ko-ro-názás fölemelő körülményei fölött elmélkedve, mint inkább a fennebbi hírek- és tényekkel foglalkozva. Csak is úgy történhetett, hogy a ref. templombeli istentisztelet és tiszt. Elekes esperes úr nagyon találó alkalmi beszéde sem volt képes a hangula-tot hatványozni. A dalárda hálá-himnuszának ko-moly melodijája után a már megszokott csendben és ünnepélyes nesz nélkül vonult a mindig ritkuló polgárság a helybeli ev. luth. imaházba, hol nt. Henning lelkész úr szép lelkesedéssel monda egy hálaimát a már elhaladt időhöz tapintatosan alkalmazkodván. Végre a délelőtti ünnepély zára-dékául a csaknem a zászlóvivőkre, leolvadt szá-mu polgárság a tanácsház elől szótlan zárkózott-sággal távoztak a bűt alól dispenszált ebédre haza. Mondanom sem kell, hogy még eddig egy „éljen” szótat sem sikerült hallani; csak a városi sétá-nyon felállított taraczkok egy egy roppanása érte-sített arról, hogy a hazának mily nagy napja van.

Már a mai ünnepélyt szabályozó program-m egyoldalúsága eleve sejtette, hogy a mi kényes tár-sadalmi városunkban általános és osztatlan lelke-sedésnek az nem fog alapjául szolgálni. A szerint a városi sétányon 8 óráig kezdve eleven csoport-sítások, ének- és zene-előadások, élénk ágyúzás, népszónoklatok és általában valami népiünnepféle lett volna tartandó; valami tartatott is, mint a követ-kező leírás bizonyítja.

Még esti 8 óraker az ünnepnek oly jámbor kezdeményezése mutatkozott, hogy a sábeseken ott pompázni szokott izraelitákon kívül alig lehetett

egy-egy szállogzó polgár-családot észrevenni, s ez is nem annyira gyűlni, mint oszlani kezdett, mi-után vette észre, hogy „nincs semmi nesz, nincs semmi hang” még 9 óraker is. Már a házak kivi-lágítása megkezdetik, nagy későre egy taraczk is eldördül, a közönség sovány valamely ének- vagy zene-hang után; de a cigányok alig szedhetők össze; elvégre megzendülnek a tanácsháznál tündöklő transparent előtt, mely három nyelven üdvözlé a megkoronázott királyt, s mely művészeinek dícsé-retére vállott; most a sétányi emelvényen a polgári dalárda kezd hangzani, de lassu és a szabadban elvékonyuló melodiai nem képesek a lelkesedést fokozni; a zenészek szintén hanyagul pótolják a házagokat; most Elekes esperesnek kellene felál-lani, mint a programban jelzett népszónoknak, ha t. i. őt e szerepről eleve értesítették volna; így tehát lesz egy kis hevenyészet; Dr. Eltes K. ba-rátunk válnakozó szellemének és lelkesedéséből fakadott rögztűzésének kell köszönnünk, hogy az idő-közben kissé tömörült publikumot némi lelkesedés ragadja meg, s egy-egy lelkes „éljen!” hallani és hallatni szerencsések lehetünk. Mint a pünkösztü szónoknak hajdani hallgatósága, kezdünk tehát ele-venedni, mozgásba jöni, s mint egy roppant nász-nép éljenezni. A beállott viharos éljenzések után nt. Henning lelkész úr lép a tribuna s emelő lel-kesedéssel szól német nyelven az egyetértés azon szelleméről, mely hazánk mindennemű haladásának és jólétének elodázhatatlan föltétele; ama háláados érzelmű és minden szép- és jóra vállalkozó szelle-mű és szászokat tekinthetted volna a szónokban, kikre kitűnő bizalommal ruházá őt felkentjeink egyike „ad retinendam coronam” dícső feladatot. A nép aztán lelkes hoch okkal válaszolt a szónok által dícsőített ki-vánt koronázott király nevére. Most az egyenlőség jogérzetétől áthatott polgárság ro-mán szónokok fellépéseért emelt szót; de ismeret-len okokból egy sem jelenkezik, következésképpen azon gyöngye részvéthez, melyvel román atyáinkúai a mai ünnepélyhez járultak; a nép ugyanis mun-kára oszolva, alig volt alkalmunk a mai nap moz-zanatainál egy pár honoratiort megkülönböztetni; de reményünk van, hogy azon példás egyetértés és román részről hozzájárulás, melyre T. D. kép-viselő úr megválasztása alkalmat nyújtott vala, éppen nem volt szalmatűzhez hasonló s nem fogott az azon alkalmából adott polgári díszlakoma pohar-raiban maradni.

Végre a polgárság a kivilágított és néhol még szép transparenteket mutatott föbb utcákat járta be zenekíséretében, s már oda iskolázódva, hogy méltó lelkesedésének kellőbb hangot is adhasson. Különlegesen is ki kell említenünk a várban a gym-nasiumi épület ablakainak élmés feliratu ragyogó transparentjeit és legvégül a többek közt az izrae-liták iskolájának dús áramlatu kivilágítását. Ezen nemzeti és polgári ünnepély folytatásának és mint-egy megkoronázásának lesz tekintendő egy hónapra vagy is június 10 kére az „ágyhoz” berendezendő polgári díszebéd megtartása. Míg ama lako-ma kelyheiből ihatnánk megkoronázott királyunk egészségére, addig is igaz honfűi szívűből származólag hangoztatjuk napjaink jelszavát: „éljen a király!”

I. F. J.

AUSZTRIA.

Bécs, jun. 22. A bir. tanács alsóházának mai ülésében a kérvénybizottság a Bécs megerődi-tésére vonatkozó jelentést elintéztén, meg néhány, csekély jelentőségű petitio került szőnyegre. Erre Skene egy 12 tagu bizottság választása iránti ja-vaslatát hosszas beszédben indokolá. Ezen bizott-ságnak feladata lenne: az állam pénzügyeit vizs-gálat alá venni. Skene még egy 9 tagu bizottságot indítványoz, mely előbbi javaslatát vegye forma-szerinti tárgyalás alá. Elfogadtatik, s a bizottság megválasztatik. Közlebbi ülés szerdán.

A Galiciában folyamatban levő orosz bujto-gatásokról, ismét aggasztó híreket hoznak a lapok. A legaggasztóbb a dologban az, hogy a bujto-gatók soraiban nem csupán külföldiek, hanem oly belföldi egyének is szerepelnek, kiknek nagy befolyásuk van a néptömegre. A mozgalom egyre növekszik, a zavargások nagyobb dimenziókat vesznek fel s nem ritkán csak fegyveres erővel fékezhetők. A przemisli kerületben Mosciska mellett összehittőzés volt a felfegyverkezett parasztok és a katonaság között. A parasztok körülbelül 4000-en voltak, de nem együtt, hanem csoportokra oszolva ütték ga-rázdálkodásaikat a földesuri birtokokon és a kincs-tári erdőkben. 150 gyalogból s egy század huszár-ból álló katonaság könnyű szerrel szétverte őket s ez utóbbiak sokat elfogtak közülük.

Hasonló összehittőzés volt Wolcyscowicn mel-lett, hol a parasztok szinte szétvertették, minek hallatára a lázongók másfelé önként szétoszlottak. De azon vidékeken, melyek a zavargások színhelyei voltak, még mindig hadcsapatok járnak ide s tova erdőkben s más buvóhelyeken nem egy foglyot ke-rítenek kézre.

Hogy e mozgalmat csak is orosz bujto-gatás idézte elő, az annál bizonyosabb, mert sok paraszt-nál egy orosz nyelvű lázító nyomtatvány volt talál-ható, melynek címe „Szczé je Anstrya” (Mi An-sztria?) Hasonló iratok lengyel nyelven más vidé-keken a lengyel népesség közt is terjesztetnek. A

„Presse” levelezője szerint összefüggésben van e lázításokkal azon tény, hogy az oroszok erőiesen hozzálátnak Zamosc régi lengyel erősség erődíté-séhez.

Az új „Fremdenblatt” morvaország levelezője többek közt azt írja, hogy Drubek nevű helység-ben a napokban több mint ezer szláv paraszt gyűlt össze, a kik Moszkvával foglalkoztak. A tartott be-szédekről csak annyit mond, hogy azok olyanok voltak, miszerint az ausztriai büntető codex legszigorubb paragrafusaiával jöttek összeütközésbe. Panaszkodik, hogy a hivatal-nokok mitsem tesznek, s a papság a nemzetiégi izgatókkal tart.

Hasonló híreket hoz a „Presse” is. Keleti Galiciában egyre tartanak az orosz lázítások; da-czára Litwinowicz metropolita tilalmának a papság nyíltan üzi a propagandát Oroszország mellett. De egyuttal azon megnyugtató tudósítást is hozza a „Presse”, hogy magok a ruthenek közt is alakult egy párt, mely a panszláv törekvéseknek ellene dolgozik; s ez az u. n. ifjú ruthenek egyesülete, mely „Mlada Rus” czím alatt alakult s „Gazeta Ruska” czím alatt lengyel betűkkel nyomott ruthén lapot szándékozik kiadni, melynek programja azon tételben öszpontosul, hogy: „a szlávok csak az Ausztriával való szövetségben kereshetik üdvöket.”

KÜLFÖLD.

ANGOLORSZÁG. London, jun. 22. Bir-minghamban a katolikusok és protestánsok között előfordult összehittőzésokról a „Times” részletes tudósítást közöl.

„A népcsoportosulásra okot Murphy szolgál-tatott, körül azt mondják, hogy a londoni „Protes-tant-Elektoral-Union” tagja s előadásokat tart a „r. katolicismus téveszméiről.” „Már néhány hét előtt szándékozott meglátogatni Birminghamot, de a Lord Mayor megemlékeztén róla, minő rendet-lenségekre szolgált alkalmul Murphy felolvasásai Wolwerhamptonban és más helyeken, vonakodott átengedni e czélra a városház nagy termét, mire aztán Murphy barátai egy nagy faépületet emeltek, mely 3000 embert volt képes magába fogadni.

„Vasárnap, jun. 16-án volt az első felolvasás; bejutni csak bemeneti jegyekkel lehetett. A belépő Murphys tapssal s éljenekkel fogadták. Hosszu elő-adása valamint este tartott hitszónoklata tapintatlan-ságot és rossz ízlést árul el. „A papismus — mondja a többek közt — ma is az, a mi hajdan volt. Ha hatalma lenne hozzá, miként banna veletk, miként banna velem? Engem megöltne, mint Ridley Cran-ner és Latimert megöltötte.” Hasonló modorban volt tartva az egész előadás. A tabernaculum körül időközben roppant népcsoport gyűlt össze, legin-kább voltak képviselve az irlandiak; eleinte csak köveket dobáltak a gyülekezetre, később azonban komolyabb tettelegességekre is került, s rendőrség-nek fegyverhez kelle nyulnia. Többen megsebesít-tek, sokakat kórházba kelle szállítani; számos elfo-gatások is történtek. A „Protestant Association” titkára apjának közel fekvő házáat összerongálták. Estefelé két katolikus lelkész jelent meg a hely-zsínen s bekére intette, de sikertelentül, a háborgó-kat. A zavarok késő éjjel értek véget, s másnap ismét megkezdődtek. Egy tegnap kelt távirat sze-rint az nap még komolyabb színt öltöttek a zava-rok. A lázadási törvény ki lön hirdetve, s a kato-naság közebe lépett. Két utcában fosztogattak, s egy katolikus kápolnát összeromboltak. Délben még az egész város a legnagyobb izgalomban volt.”

FRANCZIAORZÁG. A „Bank u. H. Ztg”-nak írják: „Nem szűnnek meg Poroszország ellen iz-gatni. Nem Holländer urról beszélnek, ki az új welf lapban a „Situatio”-ban francia császári engedély-vel ir Poroszország ellen, sem a „Moniteur”-ről, mely elfelejté megírni, hogy a porosz király eluta-zott, hanem a mit kiemelni akarok, az azon szaka-datlan izgatás a porosz kormány fáradozásai ellen, hogy a dél-német államokat az észak-német szövét-séggel katonailag és a kereskedelmi politikában egyesítse. Híresztelik, persze csak azért, hogy a hivatalos ellenmondást felidézze, hogy a „Mo-niteur” ki fogja nyilatkoztatni, miszerint a porosz király lemondott minden további egyesítésről a dél-német államokkal, sőt tegnap azon állhat terjesztet-ték, hogy Moustier marquis protestáló jegyzéket küldött Berlinbe. Ha az első hír igaz, a második okvetlen hamis, de mindkettő hamis, noha ugyan-azon forrásból erednek, s én úgy hiszem, hogy ezen forrás félhivatalos, és hogy a híreknek czélja nem egyéb, mint hogy a közfigyelmet ébren tar-ták Poroszország expansiv vágyakodásai és terve-i iránt.”

Az eddigi fejedelmi összejövetelek sikeretlen-sége daczára is újabb és pedig fontos conferenciá-kat helyeznek kiállításba a francia lapok. A szul-tán Párisba érkezése után a keleti kérdés fog sző-nyegre kerülni s eldöntetni valószínűleg épp oly jó eredménynel, mint a lefegyverzés kérdése. E kér-dést illetőleg a szultán állítólag Kandia szigetével meg fogja ajándékozni a császárt, hogy ez azután átadassa azt a görög királyságnak, épp úgy, mint Velencével történt. A „Mémorial Diplom.” e hirt alaptalannak mondja, s utal Fuad basá márczius-ban kelt körözüvényére, melyben a Porta minisztere kijelentette, hogy csak egy második Navarin kény-szerítési Törökország közt is terjesztetnek. A

A pápának híresztelt párisi útja épp oly czé-zatos hírek tekinthetők, mint a Napoleon császár berlini látogatásáról forgalomba hozott hírek. A pá-risi hivatalos lapok, mint mondók, egész határo-zottsággal meghazudtolják e híreket; a berlini hi-vatalosak viszont a francia lapok azon híret ha-zudtolják meg, mely szerint a két uralkodó között ha nem is a teljes, de legalább a részletes lefegy-verkezés iránt bizonyos megállapodások jöttek vol-na létre. Hovatovább mindinkább kiderül, hogy az uralkodók Párisban éppen semmi megállapodáshoz sem jutottak.

Páris, jun. 24. A szultán tegnap este érke-zett Nápolyba, s jövő vasárnap Párisba érkezik meg. Az „Etendard” írja: A porta collectiv jegy-zékére még mindez ideig nem adatott válasz; de úgy hallja az „Etend.” az enquette-bizottságot a ha-talmak képviselőinek részvételével elfogadja a porta. A mai „Avenir” jelenti: Poroszország ki-eszközölte Hollandtól a 160 szökevény hannoveri tiszt kiadatását, s hogy ezen eset a hollandi ka-mara elé fog kerülni.

OLASZORSZÁG. Florenz, jun. 19. Gari-baldi nem beteg, mint azt hamisan hírlették; nem fog azonban Nápolyba menni, hol holnapután a cselekvési párt fog gyűlésezni. Garibaldit szigoruan őrszettel tartják, minthogy a kormány egy véli, hogy jelenleg veszélyes fegyver van kezében, és attól fél, hogy az izgató azt Róma ellen fordíthat-ná. A római szökevények meglehetősen nagy szá-ma, kik a kormánynak gondot szereznek, Cuneo és az állam más városaiha beelbezettettek. A föl-kelesi bizottság, mely Garibaldit tábornokává vá-lasztá, azoknak, kiket illet, meghagyja, hogy ne távozzanak Rómából, minthogy a cselekvés ideje igen közeli.

NÉMETORSZÁG. Berlin, június 21. Egy május 23 ki kabineti rendelet megparancsolja, mi-szerint a pót tartalékosok két kategóriába osztas-sanak be, a végből, hogy a mozgósítás esetében megkívántató újonczok a csapatok pótlására min-denkor könnyebben kiálltathassanak.

Berlin, jun. 25. Az észak-német-szövetség alkotmányáról szóló s tegnapról keltezett kir. pá-tenst tesz közzé a porosz „Gesetz-sammlung.” Ki van benne mondva, hogy az alkotmány az egész birodalomra és a kebelezett részekre kiterjed s 1867. jul. 1-én lép érvénybe.

A mai „Nordd. Allg. Ztg” írja: A prágai béke 5-dik cikkének végrehajtása nem képez ál-talanos európai kérdést; az csupán a prágai béke-szerződés aláíróit illeti. Poroszországnak nincs szán-dékában, magát kötelezettségei alól kivonni; — azonban gondja van rá, hogy ezen kötelezettségeket oly alakban és oly időben valósítsa, mely a német nemzetiség érdekeire nézve a legegyszerűsabb.

TÖRÖKORSZÁG. Konstantinápoly, jun. 21. Mint biztosan állítják, Fuad basa visszautasítá a collectiv jegyzékben foglaltató javaslatokat, — minthogy Omer basa Candianak rövid időn való pacificatióját helyezé kiállításba.

KÜLÖNFÉLÉK.

* Lapunk mai száma utolsó ez évnegyed-ben, de a királyhágóninnyi értelmiség azon nagy körétől, mely hazafias törekvéseinket szives méltánylással támogatja, a viszontlátás reményében veszünk búcsút. Nagy szavakkal, nagy ígéretekkel, szerénytelen dícsékvéssel nem akarjuk senkinek szemét kápráztatni. Nem tettük eddig se, mert a közönség teljeskorúsága felől mindig csak megtsiz-telő véleményt tápláltunk keblünkben, inkább az eszmék terén kívántunk hatni s bizalmat érdemelni ki és mi hálás elismeréssel, de egyszersmind elég-tételérzettel tapasztaltuk, hogy t. elvbarátaink, s a t. közönség megértették minket, megértették azt, hogy ez irodalmi közlöny körül seregelve, azt kö-zösen szellemileg és anyagilag támogatva, egy nem fölösleges social-politikai független organt kívánunk érdekeink számára biztosítva látni. Tiszteletteljes üdvözlétünket azon bű és komoly elvbarátoknak s azon tiszteletreméltó és tekintélyes közönségnek, a kik és a mely mindeddig s minden körülmények közt híven s buzditólag elkísérték ez időpontig!

— Alsó-Fehérmegye vingárdi kerületé-ben az új követválasztás, a középponti választmány határozata értelmében, július 6. 7. és 8-dik napjain fog véghezmenni az előbbi választási helyen, Bor-bádon.

— A telekönyvek behozatala tárgya-ban irt jeles cikksorozat legközelebből fogjuk közölni.

— Löverseny és lókiállítás. Az idei futtatást illetőleg a különösen erdélyi (félvér) lo-vakra nézve kihirdetett díjak feltételei szerint a július 1-sőjével bekövetkező nevezési zárnapok-ra (1—15) egész tisztelettel figyelmeztetem az ille-tőket. — A mi pedig a lötenyesztési díjak kiütését s azokra való bejelentéseket illeti, több oldalról tudakozódás folytán közudomásra jutatom, hogy az eddig Kolozsvárt kiosztani szokott évenkénti 100 arany csak azon évsorra levén utaltványozva, mely a tavalyi évvel bezárult, egyelőre a kolozs-vári állomáson külön lókiállítás nem fog rendeztetni. A lötenyesztőknek azonban szolgáljon tudásul, hogy e folyó 1867-ik évben csikós anyakanczák, 3 éves kanczák, s 4—8 éves ménnek jutalmazására díjak

* Kivánsra a 300 eredeti aláírás is közöltetni fog.

Szerk.

vannak kitzlve és pedig kioztatnak azok Segesvárt augusztus 22-én, S. S. Györgyön sept. 3-án és Nagy-Enyeden sept. 19-én. — Kolozsvár, június 18-án, 1867.

Halmágyi Sándor,
lovaregyleti titkár.

— Az erdélyi ev. ref. fő- és közép-tanodák tanárainak idej értekezlete Zilahon jun. 3-4. és 5-dik napján tartott meg. P. Szathmáry Károly, jeles írónk, érdekes leírását a tárgyról jövő számunkban közöljük.

— T. K. asz. Baróthon. Hozzánt intézett levelét részvétellel olvassuk, s illető körben tudakozódunk, hogyan lehetne legrövidebb úton végére járni, valjon elvesztettnek hitt fia-e valóban az, ki nek nevét lapunk 71-dik számában a megkegyelmeztettek névsorában anyai szivdobbanással olvastuk? Szíves készséggel nyújtott felvilágosításunkat magán levelben már elindítottuk.

— Koronka, torozkói unitárius esperes, volt regalista a szepeni landtagon, s reichsrath, a napokban Kolozsvárra bejövén, esendes álmából azon kellemetlen valóságára ébredett, hogy szállása ablaka alatt az éjjeli zene oly neme foly, melyet az ifjuság nem a köztisztelőben álló hazafiak számára szokott rendezni. Macskamuzsika volt biz a, s ezennel mi is regisztráljuk, mint adatot a mai napok történetéhez.

— Alsó-Fehérmegye maroson-tuli kertlétébe eső 12 népes szász községben, melyek 1861-től fogva a magyarok iránt teljes rokonszenvet tanúsítottak, s azokkal a legszebb testvéri egyetértésben élnek, igen kellemetlen hatást szült az, hogy a helységek részére készített s a faluk végre felállítandó táblákon magyar és román felirat van, s éppen csak német nincs. Eziránt értesítenek egy iratban, s mi reméljük az egész csak tévedésből történt és helyre lesz igazítva. Részünkről ugyancsak méltányosnak találjuk, hogy a szász faluk neve mindenképpen nemetül is kiírassék.

— Még lapunk múlt szombati számában említettük, hogy a rokkant honvédek alapítványának gyarapítására a baloldali körben szintén aláírási nyitvatott, az aláírt összeg szintoly tekintélyes, mint a deák-körben aláírt, t. i. 8660 frt 10 db arany, s évenkénti járadékban 140 frt. Nemes vetélkedés! — A magyar felsőház tagjai közül többben f. hó 25-én magánértekezletre gyűlven, 23,100 forintot írtak alá a honvédalap javára; 4 főpap, 34 magnás volt jelen.

— Vetter Antal, honvéd-tábornok, nem sokára szintén haza fog érkezni.

— A londoni „Jewish Chronicle” című lap magyarországi zsidó honfitársainak emancipációjának kérdését illetően nyomatékos vezérezikben sürgeti a magyar országgyűlést, s kimondja, hogy az t. i. országgyűléstünk „alig lesz képes tisztelőreméltó állást foglalni el az európai nemzet-

gyűlések közt, ha a zsidóktól továbbra is megtagadják azon jogokat, melyek nekik minden polgárosodott államban megadattak már.” Midőn Kossuth befolyásának tetőpontján állt — ugymond — nem hallgatott a zsidók igényeire; csak mikor Muszkaország és Ausztria hatalmas serei Magyarország függetlenségének eltörlésével és alkotmányos alapjainak gyökeres kiirtásával fenyegettek, akkor mondatott ki a zsidók egyenjogúsítása; de akkor eljött azon idő, melyben valamennyi nemzetiség és párt kiengeszteltetett és a vagyonban s műveltségben gazdag zsidó népség rövid ideig azon szomorú elégtételnek örövendhetett, hogy az általános enyészében a nemzet egyenjogúsított tagjának ismertetett el. A zsidók lakolnak hazafiságukért, a rövid ideig élvezett egyenjogúsítás egy millió forintba került nekik, mit az osztrák hadvezér reájok rótt a szabadságharcban részvételükért. Azóta változatlan a zsidók helyzete” stb. Tökéletesen igaz van az angol lapnak, ha a magyarokat zsidó honfitársaink egyenjogúsítására buzdítja; de egyszersmind megnyugvástunkra szolgál, hogy ez tökéletesen érett eszme nálunk, s maga az országgyűlés többsége pártolja, s valószínű készíti azt.

— Következő felhívás küldetett be hozzánk Dobokamegye f. h. 23-kára Iklódra tervezett értekezletére megjelent értelmiségi honvédek 1861-iki egyetemi elnöknek mlgs. Mariafi Louis közfajdalomra történt elhunytá folytán; ezennel felhívjuk honvédtársainkat a legközelebbi összehívandó bizottmányi gyűléskor megjelenni a megye székhelyén.

— Meg kell gazdagodnunk! mert a „szegénynek a szerencséje is szegény” jól mondja azt a példabeszéd. Minthogy pedig a nemzetgazdasági helyes ismeretek elterjedése nélkül bajosan fogunk haladni, lelkesen ajánljuk a közönség figyelmébe egyetlen nemzetgazdasági folyóiratunkat, melynek címe „Magyarország anyagi érdekei”, szerkesztője Szathmáry Károly, előfizetési ára júliustól decemberig 5 frt. Megjelenik Pesten.

— A „Házi zenekör” f. hó 30-án, azaz vasárnap d. u. 4 órakor saját termében tartandó előadásának műsorozata: 1) Nyitány „Stradella” című dalműhez Flotvöl, előadva a sextett által. 2) „Ábránd magyar dallamok felett” fuvólán zongora kísérettel, előadja Tauffer Vilmos úr. 3) „Dinorah” cz. dalmű nyitánya Meyerbeer-től, zongorán 4 kézzel előadja Bernád Ilka és Lázár Ilona kisasszonyok. 4) „A vak hegedűs” Proch-tól egy ének hangra, hegedű és zongora kísérettel, előadja Szász Domokosné u. a., Jusztí Amália k. a. és Mátéfi Károly úr. 5) „Thema con variation” Berriotól, hegedűn zongora kísérettel előadja ifj. Salamon János úr. 6) „Egy-veleg” Erkel F. „Bánk bán” című dalműéből, sextettre írta Berecz Ede, előadja a sextett társulat.

Megyerék, június 26. 1867. — „A megyék szervezéséről” a „K. Közlöny” 72-dik s következő számaiban megjelent cikkemben néhány toll- és sajtóhiba fordulván elő, hogy a megértetés zavara kikerülthetessék, kiigazítani jónak láttam, ugyanis: a 72-dik számban első lap 3-dik hasáb 10-dik sorában: tokozni helyett: fokozni; s ugyanazon pontban a 14-dik sorban: kebleinkben helyett: kebleikben olvasandó. — A 73-dik számban az első lapon, hol megyénként számított elő, hogy mely megyében hány főszolgabírói szakasz felállítása lenne célszerű, kimaradt Belső-Szolnok megye, hol nézetem szerint három főszolgabírói szakasz lenne alakítandó. — Ugyancsak a 73-dik számban, az első lap 2-dik hasábján a sorokban: főszolgabíró az anyahonban három, négy s néhol több alszolgabírói-járásokból alakított szakaszak főbb tisztviselője helyett: több tisztviselője van sajtóhibából nyomtatva. — Ugyanazon 73-dik számban az aljegyzőkről közlés utó sorában a törvényszék jegyzője helyett a büntető törvényszék értendő. — A 74-dik számban a 2-dik lap első hasábján, hol a főorvosról van említés, e tételben: illetőleg mindent megtéve helyett olvasandó: megtéve. Török Antal.

UJ POSTA.

— Páris, jun. 26. A költségvetési bizottság rendkívüli ülést tart azon kormányi közlés végett, melynek tárgya a hajóhad és a hadsereg új fegyverzetére kívánt 158 milliónyi hitelről szóló törvényjavaslat. Ezen összeg bizonyos megállapított számú államkincstári papírok által fogva fedeztetni. A költségvetés feletti tárgyalás szombatra tűzött ki.

— Bécs, jun. 26. A mai „Wiener Abp.” írja: A Miksa császár által Queretárobán állítólag kiadott poroclamatio irányadó helyekre érkezett semmiféle tudósítások által sem erősítették meg; valamint teljesen döntő egyéb okok is ama proclamatio valódisága ellen szólnak.

— Az „Etendard” szerint Angolország is adott át a portának egy jegyzéket, melyben ajánlja, a hatalmak együttesleg jegyzékbeni javaslatok elfogadását.

T. és felelős szerkesztő DOZSA DÁNIEL.

Nyiltér. *)

Nyilt levél.

Alsó-Jára, június 15-én, 1867. Lupsa-járási szolgabíró Dávid András úrnak.

*) Az e téren megjelenő cikkeket egyáltalában nem vállal magára felelősséget a szerk.

A „K. Közlöny” 50-dik számában általam leírt igazán gyarló és együgyű vizsgálatát, hogy szépitve tagadni és másra hárítani akarja, azon nagyon csudálkozom; de, hogy az híven a történetek szerént adatott az olvasó közönség elé, azt most is állítom, s annak igazságaért hivatkozhatom az egész lakosságra.

D. A. úr ezen mondatára: „egyebiránt Sz. J-től mint borszt eskült ellenségesémet, dicseretes eljárásaimra nem várok, de szükségem sincsen arra” röviden válaszolhatom, hogy az ön eljárásait csak azok dicserhetik, kik az ön ingatag és partfogást kereső személyét, a saját hasznukra felhasználni kívánják.

D. A. úr azon szavaira: „hogy jobb (talán fény) és árnnyoldalainkat nekem is, Sz. J.-nak is jól ismeri, az alsó-járai nagyon tisztelt értelmiség” válaszom az, hogy semmi megszégyenítő való eset az életemben, nem lehet; mert még én is, ki méltánytalan ember, a pénzügyéségi hivatalhoz, tudtomon kívül, a következő erkölcsi bizonyítványt állított ki, u. m. erkölcsi bizonyítvány. Melynek erejével hivatalosan bizonyítottak, miszerint alsó-járai birtokos Szöllősy János úr Alsó-Jarában egy rendes, jellemes és tiszteletteljes egyéniségnek ismertetik Lupsa-járási szolgabírói hivatal, Alsó-Jarában 1867. Dávid András, m. p. szolgabíró.

Hogy pedig a „K. Közlöny” igen tisztelt olvasó közönsége, az ön által idézett árnnyoldalamról meggyőződést szerezhesen, ide íktatom az alsó-járai nagyon tisztelt értelmiségtől bizonyítványom, mely ekképpen szól: Alólírtak igaz lelkiismerettel bizonyítjuk, hogy alsó-járai birtokos és helyben lakó Szöllősy János, magát becsülettel, józanon s mindnyájunk iránt tisztelettel és becsülettel viselve, miért is, mint tiszta jellemű egyén, a községi lakosok által szabad akarattal, a birtokosi osztályból, községi bizottmányi tagnak meg is választott. Kelt Alsó-Jarában, május 28-án, 1867. Mészáros Jakab f. előjáró és még 31 tag által aláírva saját kezűleg.

Hogy ön mi volt? azt tudjuk, mert egy falusi borsáruló, s hogy aztán, mint bár mely gépezetnek, bár hová fektetett értelem nélküli szolgálata rugó, s mint Hirsch főmaradványa, kinek sok szép szolgálót tett, mely érdemeikért a Nádasdy provisorium alatt szolgabírói lehetett, azon nem csodálkozom, mert önnek azon rendszerbe méltóbb embert aligha találhattak volna; különben még akkor kezdetben méltólag kikapta jutalmát az 1863-dik évi bizottmányi gyűlés alkalmával.

Végre, bezárom soraim azon kijelentéssel, hogy egy olyan életrejáró emberrel, mint ön, az ezután levelezésbe nem bocsátkozhatom, de állításaimat a törvény előtt is bármikor, bebizonyíthatni képes vagyok; s egyuttal ajánlom, hogy nem fog ártani önnek a nyugalom, mert sokat fáradozott Bach absolutismusának és Schmerling álezárott önkényének szolgálatában.

Szóllósy János.

HIVATALOS.

Nro 1182. 1867.

Hirdetmény.

Szász-Sebes városi és széki előjárósága mint sorozási közeg, az idej főnjonezozásán kimaradt, 1846-ban született következő hadkötelezetteket u. m.

Krntea Mihale	Felső Pianból.
Trimie Pavel	Reho
Achim Joan	Lomán
Wladt Thoma	Lomán
Medea Georg I. Juon	Rekittéből

felszólítja, hogy ezen hirdetmény megjelenése után rögtön jelentsék magokat illető helységi előjáróságaiknak és szolgálatokra megjelenjenek, ellenkező esetben a hadkötelezettségi törvény 45 §-a értelmében mint szökevénynek fognak tekintetni és megbüntettetni.

Szász-Sebes, június 6-án, 1867.

A városi és széki előjáróság.

NEM HIVATALOS.

(213)

CZETZ JÁNOS és TÁRSA

(Kolozsvártt, középutca Fölly-ház.)

Ajánlják jól berendezett női- és férfi-divat kereskedésüket,

melyben kaphatók a legújabb divatu női- és férfi-ruha kelmék, női-felöltők, nyári-Beduinok és keszkenyők, szalmakalapok, diszitve és diszítetlen, napernyők, elismert finomságú kesztyűk, továbbá: finom és közönségesebb Rumburgi, Creasz-Hollandi és házivásznak, asztalmenüek, kávé-abroszok és kendők nagyválasztásban, kész lőször- és őz-ször madráczok, se-lyem- és Casmir-paplanok.

Elvállalnak mindenféle kézimunka- vagy varrógépen készüendő megrendeléseket, jutányos áráért.

(192)

Hirsch Ignác és fia Pesten

a pesti 1865-iki iparkiallításán I. rangú érdemjellel kitüntetett, I. Ferenc József császár ő felsége által legmagasb elismerésben részesült, kizárólag szabadalmazott

vízhatlan kautschuk takaró vászongyára

ajánlja kitűnőnek ismert vízhatlan kautschuk takaróvaszon készítményeit a mezeigazdákknak takarmány és gépek befedésére, — kereskedőknak, hajótulajdonosoknak, szállítmányosoknak. stb. stb. a szabadon lévő jószágok befedésére a legjutányosbb gyári árákon a következő nagyságban:

60 rőfös takaróvaszon	10 rőf hosszú,	6 rőf széles
40 " " "	8 " "	5 " "
24 " " "	6 " "	4 " "
18 " " "	6 " "	3 " "
15 " " "	5 " "	3 " "
10 " " "	5 " "	2 " "

kivánatra bármily nagyságú takaró vásznak, a legrövidebb idő alatt elkészíttetnek. Iroda: királyutca (Königsgasse) Nro. 13. Gyár: Waldzeile Nro. 63.

(216)

Ujból érkeztek

friss töltésű ásványos gyógyvizek u. m.

Gleichenbergi-, Marienbadi-, Seidschütz-, Püllnai-, Selti-, Czigellai-, Carlsbadi-, és Halli-jod-víz; Ivándai-, Alapi-, Sulini-, Stojkai-, Korondi-, Türi-, Előpataki-, Szent-Jakabi-, Budai-, ebből többféle forrás, u. m. Deák, Hunyady, Erzsébet, Szechenyi, Rákóczy,

jutányos árért kapható:

Csiky Testvéreknel

Kolozsvártt.

(195)

Nyilvános hálaköszönet

az egri irgalmasszerzethez.

Midőn alólírtak a magyarországi napi közlönyök hasábjain, az egri irgalmas szerzet iránt, ismételve többfelől nyilvánított hálaköszönet szavait olvassuk, az általuk utánaóztatlanul készített gyógyerejű „Egri víz” rendkívüli hasznossága s jótékony-ságáért; — mi is hasonlólt legszentebb emberi s honfűti kötelemünket véltük leróhat-ni: midőn az emberiség e nemes keblű barátai eránt hálaköszönetünket szinte a nyilvánosság terén nyújtjuk át nekik a távolból, — a testi szenvedések annyiféle bajait jótékonyan orvosló „Egri víz” készítése és pontos kiűzőzéséért.

Hogy a már országsszerzte elterjedt „Egri víz” jótékony és heroicus hatása és gyógyereje, mind küll-mind belbajokban — mily rendkívüli? azt csak a szenvedő emberiség azon része tudja, mely gyakori rohamos főfájás, gyomorgörs, szédülés, kólika stb. cseiteiben, ezen — háznál nélkülözhetlen — „Egri viz”-et használta s használja; — midőn belől 30—40 cseppet cukorra vagy vízbe cseppentve, s a halán-tékokat vele megkenve, ezen kínzó bajok egyszerre megszűnnek.

Midőn ezen általunk, sőt egész vidékünk által használt rendkívüli gyógyerejű „Egri víz”-ért, — mely egyedül tisztán és utánaóztatlanul Egerben (Hevesmegye) az irgalmas szerzet gyógytárában kapható, az irgalmas szerzetnek, a szenvedő emberiség nemeskeblű barátinak, magunk s családunk nevében hálánkat nyilvánítanók, hazafias üdvözlétünk nyilvánítása mellett kérjük fel a gyógytár jeles kezelőjét, igazgatóját, tisztelőndő Fekete Emil urat: hogy a gyógyerejű vízhez könnyebb juthatás tekintetéből, szíveskednék az alvidéki gyógyszerész uraknál rendes s hiteles raktárt felállítani; általa nagy szolgálatot teendvén a szenvedő emberiségnek is.

Még egyszer hálás köszönetünket s hazafias üdvözlétünket nyújtva a nemes szerzetnek a távolból, maradunk:

Cs. ókán, (Torontálmegye) május 26. 1867.

Ottubny Ferecz. m. k. gazdatiszt.

Boránkovies Lajos. m. k. gazdatiszt.

Majláth Gyula. m. k.

Keresztessy János. m. k. gazdatiszt.

Kolozsvártt az „Egri víz” kapható Wolff János gyógyszerházában 18 kros, 50 kros és 1 frtos üvegekben használati utasítással.

A „K. Közlöny” kiadó hivatala.

(221)

(1—3)

Grosz Károly

fogművész

tudatja a t. közönséggel, hogy júniustól october végéig Segesvárra tette át lakását.

(218)

(1—3)

Hirdetés.

Néhai Csik-Bánkfalvi Kovács István

nyug. őrnagy

Léczfalvi birtoka Háromszéken

(mintegy 35 hold nagyobb részt első osztályú szántók és kaszálók) szabad kézből eladatik. A venni szándékozók bővebb értesülést szerezhetnek akár személyesen, akár levél által, az örökösök: megbizottja özvegy t. Keller Jánosné asszonyságtól Székely-Udvarhelyen.

(4—12)

VAS KERTI BUTOROK

összerakhatók, legújabb divat szerént.

1 frt 90 kr egy elegans, divatos, összerakható vas kerti széket.

17 frt egy elegans vas kerti pad; ezeken kívül asztalok, karszé-

kek, és mindenem kerti és nyaralási-butorok találhatók a legújá-

nyosbb áron BRÜLL ANTAL vasbutor-gyárában. Bécs, Alsergrund, Hain-

gasse, Nro. 6. Raktár: Kolowreing Nro. 10. Vidéki megrendelések pon-

tosan teljesítenek.